

When you kiss me, you make me know that
I can leave everything to touch you again.

เมื่อเธอจูมพิตฉัน มันทำให้ฉันรู้ทันทีเลยว่า
ฉันสามารถละทิ้งทุกสิ่งเพื่อที่จะได้สัมผัสเธออีกครั้ง

บทนำ

"หึๆ... พวกผู้หญิงนี่หลอกง่ายชะมัด...ไม่ว่าจะคนไหนก็ไร้สมอง
เหมือนกันหมด"

"นาย...นายหลอกฉัน...นายจูบฉันแล้วคิดจะทิ้งกันง่ายๆ อย่างนี้นะ
หรือ รู้หรือเปล่าว่าสำหรับผู้หญิง...จูบนะมันสำคัญแค่ไหน"

เด็กสาวจ้องมองมาที่เด็กหนุ่มอย่างเจ็บปวด แต่มันก็ไม่ได้ทำให้เขา
สะทกสะท้านเลยแม้แต่หน่อย

"หึ...แล้วไง ก็แค่จูบ คิดว่าถ้าฉันจูบเธอแล้วฉันจะคบกับเธอหรือไง"

เด็กหนุ่มเหยียดริมฝีปากอย่างเย้ยหยัน ในความคิดของเขาสิ่งมีชีวิต
ที่อ่อนแอและน่าสมเพชที่สุดก็คือผู้หญิงนี่แหละ และทั้งที่รู้สึกขยะแขยง
แต่เขาก็จำเป็นต้องทำแบบนี้

"ทะเล...ทำไม...ฉันไม่คิดเลยว่านายจะเป็นคนอย่างนี้"

"เธอก็เห็นจุดประสงค์ของฉันแล้วนี่...จูบของเธอ ฉันจะไปหาจากไหน
ก็ได้ทั้งนั้น!"

น้ำตาของเด็กสาวไหลออกมา เธอรู้สึกคับแค้นใจและเสียใจเป็นอย่างมาก แต่ถึงอย่างนั้นสีหน้าของเด็กหนุ่มก็ยังคงไม่เปลี่ยนไป

"เฮ้ย! 'ไอ้ซินอน นี่แกไม่พูดเกินไปหน่อยหรือ" เด็กหนุ่มอีกคนพูดขึ้นเมื่อได้ยินสิ่งที่เพื่อนของตนพูดกับเด็กสาวตรงหน้า

เด็กหนุ่มเจ้าของชื่อซินอนไม่ตอบอะไร เขาลุกขึ้นยืน แต่ขณะที่กำลังจะก้าวเท้าเดินออกจากห้องเรียน ประตูห้องก็ถูกเปิดออกอย่างแรง
ปัง!

"หยุดเดี๋ยวนี้ละ! ไม่ว่าไอ้หน้าไหนที่ทำร้ายจิตใจของหญิงสาว ฉันไม่มีวันให้อภัย! เดดไลน์ วันนี้ฉันจะปิดบัญชีกับพวกนาย!"

9

1

สามวันก่อนเกิดเหตุ

"นะๆ...ขออ้อล่ะดีไนน์ เธอช่วยมาเข้ากลุ่มผู้พิทักษ์สิทธิสตรีในโรงเรียนให้หน่อยเถอะ TAT"

ฉันมองประธานนักเรียนผู้ยิ่งใหญ่ซึ่งกำลังอ้อนวอนฉันจนแทบจะลงไปกราบอยู่กับพื้น ความจริงแล้วเขาเป็นลูกพี่ลูกน้องของตัวเองแหละ เราถึงพูดจาสนิทสนมกันได้

"ไม่! นายจะบ้าหรือ ให้ฉันทำอะไรนะ...กลุ่มผู้พิทักษ์สิทธิสตรี -- หน้าฉันดูเหมือนเจปวีณามากเลยหรือไง"

"ถ้าไม่ใช่เธอ ฉันก็ไม่รู้จะไปหาใครแล้วนะ ถ้าคนไม่ครบก็ตั้งกลุ่มไม่ได้ด้วย"

"แล้วทำไมต้องเป็นฉันด้วยล่ะคะ คนอื่นมีถมเถ นายไปลากตัวมาสักคนเขาก็คงเป็นให้แหละ -O-"

"ก็เพราะเธอเป็นคนเดียวที่ทำแบบสอบถามของโรงเรียนแล้วบอกว่าอยากให้มีกลุ่มผู้พิทักษ์สิทธิสตรีนี่นา"

อีตาประธานหยิบกระดาษแผ่นหนึ่งขึ้นมา ก่อนจะขึ้นไปที่เครื่องหมายถูกซึ่งฉันดีใจว่าตรงช่องกลุ่มผู้พิทักษ์สิทธิสตรีเองกับมือ มันคือแบบสอบถาม

ที่ว่าถ้าเลือกได้...คุณอยากให้โรงเรียนมีกลุ่มผู้พิทักษ์สิ่งใดต่อไปนี่

"แล้วนายรู้ได้ยังไงว่าฉันเป็นคนทำแบบสอบถามแผ่นนั้น ในเมื่อแบบสอบถามมันไม่มีให้ลงชื่อสักหน่อย ๐_๐"

"ใครว่าล่ะ... -- ลองดูที่มุมขวามันให้ดีสิ มันมีรอยดินสอเขียนเอาไว้ว่า 'ดีไนน์' แถมนั้นยังมีเลขห้าตัวเล็กๆ อยู่ข้างๆ ด้วย ถือว่าโชคดีที่รู้ว่าใครเป็นคนทำแบบสอบถามแผ่นนี้"

โชคร้ายต่างหากล่ะ! ฉันเพิ่งมองตามนิ้วของประธานแล้วก็เห็นชื่อของตัวเองอย่างที่เขากอกจริงๆ โอ๊ย...อยากจะทำตาย ทำไมถึงมีชื่อฉันอยู่ตรงนั้นได้เนี่ย! ไข่เป็อกที่ไหนมันมาเขียนเอาไว้ --^ ฉันนึกย้อนไปตอนที่หัวหน้าห้องแจกแบบสอบถามเมื่อสองวันก่อน...

'แบบสอบถามที่ฉันแจกให้นะ รีบๆ ทำแล้วก็ส่งคืนมาด้วยนะ ฉันเช็คชื่อทุกคน เพราะงั้นใครไม่ส่ง...ตาย!'

เสียงหัวหน้าห้องตะโกนบอกเพื่อนๆ ที่ไม่ได้ใส่ใจฟังที่เธอพูดเท่าไรหรอก รวมถึงฉันด้วย แต่ถึงอย่างนั้นพอทำแบบสอบถามเสร็จฉันก็รีบส่งคืนให้หัวหน้ากับมือตัวเองเลยนะ เอ๊ะ! แต่เดี๋ยวก่อน ฉันว่าฉันนี่ก็ออกแล้วละตอนที่หัวหน้าเช็คชื่อคนที่ส่งแบบสอบถาม ยัยนั่นดันเขียนชื่อคนส่งซึ่งก็คือฉันลงไปแบบสอบถามด้วยนี่นา พอฉันถามว่าทำไมต้องเขียนชื่อกับห้องลงไปด้วย ยัยหัวหน้าก็ตอบว่า

'ฉันจะได้รู้ใจล่ะว่าใครมันบังอาจไม่ส่งแบบสอบถามให้ฉัน --+ เขียนไว้แบบนี้แหละดีแล้ว จะได้เช็คชื่อได้ง่ายๆ ด้วย ส่วนห้องนะเขาเขียนมาให้ตั้งแต่แรกแล้ว เพราะพวกกรรมการนักเรียนเขาจะเช็คจำนวนคนของแต่ละห้องว่าได้แบบสอบถามกันครบหรือเปล่า'

ฉันลืมไปได้ยังไงกันเนี่ย! เพราะยัยหัวหน้านั่นแท้ๆ เลยที่ไม่ได้ลบชื่อคนที่ทำแบบสอบถามออกก่อนจะส่งคืนให้ประธาน TOT ถ้าลบไปอีตาประธานก็ไม่รู้แล้วว่าคนที่ทำแบบสอบถามแผ่นนี้ก็คือตัวเอง

"ไม่จริง! อาจจะมีใครใส่ร้ายเขียนชื่อฉันลงไปก็ได้เนี่ย" ฉันยังคงปากแข็งไม่ยอมรับถึงแม้จะมีหลักฐานชี้ชัดว่าใช่แบบสอบถามแผ่นนี้มันเป็นของฉันก็ตาม

"แล้วคนคนนั้นจะทำไปเพื่ออะไร ไม่ล่ะ...ฉันรู้ว่าเธอเป็นคนยังไง ดีไนน์...อย่าลืมนะเธอเป็นลูกพี่ลูกน้องของฉัน แคนนี่เธอช่วยฉันไม่ได้เธอ TAT"

ฉันรู้สึกงุนงง ไม่รู้จะแก้ตัวยังไงดี ทำไมยัยหัวหน้านั้นถึงทำอะไร สะเพร่าอย่างนั้นะ งี้เงาะมะด T_T

"ฮึ้ย! ในเมื่อมีฉันคนเดียวที่เลือกชื่อนั้น แล้วพวกนายจะก่อตั้งไอ้ กลุ่มบ้าๆ นี่ขึ้นมาทำไมกันเล่า! -O-^"

"ก็กลุ่มอื่นมันไม่เป็นประโยชน์กับโรงเรียนเท่ากลุ่มนี้นี่นา TOT"

"แล้วพวกนายจะทำแบบสอบถามขึ้นมาทำแะอะไรละยะ -_-++"

"ก็ทำให้มันดูเท่ๆ ไปอย่างนั่นเอง อีกร้อยพวกอาจารย์เป็นคนสั่ง ให้ทำนี่นา"

"ฮึ้ย!...มันน่า...!"

"ดีไนน์...เธอเป็นความหวังเดียวของฉันนะ TTOTT เอาอย่างนี้ ถ้า เธอเข้ากลุ่มล่ะก็ ฉันจะแถมลิ้มล้อให้อีกสองคน" ลิ้มล้ออะไรกันยะ เห็น ฉันเป็นยาภูเขาหรือไงถึงต้องมีพวกลูกน้องด้วยเนีย -_-+

"ไม่เอา! -O-; ต่อให้นายเพิ่มให้อีกสิบคนก็ไม่เอา เข้าใจมั๊ย!"

ฉันตะโกนเสียงดังอย่างหนักแน่น ชื่อของฉันคือดีไนน์ที่ออกเสียง คล้ายกับคำว่า deny ในภาษาอังกฤษซึ่งแปลว่าปฏิเสธเสียวนะ เพราะ ฉะนั้นฉันก็ต้องมีพลังในการปฏิเสธมากกว่าคนอื่นสิ! ถึงแม้ว่าชื่อของฉัน จะไม่ได้มาจาก deny ที่แปลว่าปฏิเสธโดยตรงก็ตาม แต่ก็เอาเถอะ...แม้ ฉันเป็นคนตั้งมันขึ้นมาและบอกอีกว่าอยากให้ชื่อของฉันสะกดว่า 'ดีไนน์' (Denine) มากกว่า เพราะมันแปลกไม่เหมือนใครดี

"เธอแน่ใจหรือว่าจะไม่เข้า"

"แน่ชะยิ่งกว่าแน่ นายบอกว่ามีลิ้มล้อให้สองคนซะมั๊ย ก็นี่ไงสมาชิก กลุ่มของนาย มีตั้งสองคนแล้วนี่"

"ต้องมีสามคนขึ้นไปถึงจะตั้งกลุ่มได้นะ มีแต่ไทยกับไฝ่หวานแล้ว ก็จริง แต่ก็ยังขาดอีกคนนึงอยู่ดี"

"นายก็อยู่เองเลยได้ -O-" ฉันแนะนำ

"ฉันเป็นประธานนักเรียนนะ อีกร้อยฉันเป็นผู้ขายด้วย"

ซี...อีตาประธานจอมยัดเยียด

"ฮึ้ย..."

ในห้องเงียบลงทันทีหลังจากที่ฉันกับอีตาประธานบ้านี้หยุดเถียงกัน เขาทำหน้าครุ่นคิดถึงอะไรบางอย่างพลางวางปากกาในมือไม่หยุด เห็น แล้วหยุดหดหืดชะมัด --^

"เอางี้..." เขาพูดขึ้นหลังจากที่เงียบไปพักใหญ่

"ฉันมีข้อเสนอใหม่"

"ก็บอกแล้วไงว่า..."

"เดี๋ยว พังให้ตีก่อนแล้วค่อยปฏิเสธสิ" ฉันนั่งไปพักหนึ่งแล้วยอมให้ เขาพูดต่อไป

"ข้อเสนอมีอยู่ว่า...ถ้าเธอยอมตกลงเข้ากลุ่มผู้พิทักษ์สิทธิสตรีล่ะก็... ฉันจะให้เธอเป็นประธานนักเรียนหนึ่งวัน"

"ไม่เอา!"

"สองวัน"

"ไม่!"

"สามวัน"

"เอ่อ..."

"หนึ่งอาทิตย์ไปเลยเอา!"

เฮ้ย! ปะ...เป็นประธานนักเรียนหนึ่งอาทิตย์ นั่นมัน O_O! สุดยอด ไปเลย! ใครๆ ก็รู้ว่าประธานนักเรียนแห่งเซนต์ปีแอร์นี่นะมีอำนาจมาก แค่นั้น ถ้าได้เป็นล่ะก็ จะทำอะไรก็ได้ไม่มีใครว่า ได้อยู่ในห้องประธาน นักเรียนที่แสนสบาย แอร์เย็นฉ่ำ มีคอมพิวเตอร์ส่วนตัว แถมน้ำอัดลมจัด กิจกรรมอะไรในโรงเรียนก็ทำได้ ถึงแม้จะบังคับให้คนอื่นทำตามใจเราไม่ได้ก็เถอะ แต่ถ้าแลกกับการต้องเข้าร่วมกลุ่มผู้พิทักษ์สิทธิสตรี แค่นี้ก็คุ้ม สุดๆ แล้ว *O*

"ตะ...ตกลง ฉันเข้ากลุ่มด้วยก็ได้"

ฮ่าๆ คอยดูเถอะ ฉันจะ อ่า...ทำอะไรดีนี่...เวลาตั้งหนึ่งอาทิตย์เนะ

^O^

"เธอตกลงแล้วนะ TOT ต้องเซ็นสัญญาด้วยละ อ้อ...ที่สำคัญ ห้ามบอกเรื่องนี้กับใครนะ"

"ได้เลย"

อีตาประธานเลื่อนสัญญาที่อยู่บนโต๊ะมาตรงหน้าฉัน ฉันคว้าปากกาที่อยู่ใกล้มือมากที่สุดขึ้นมาจะเซ็นลงไปอย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องอ่านเลย

"ว่าแต่...ทำไมนายถึงอยากให้มีไอ้กลุ่มผู้พิทักษ์สิทธิสตรีอะไรนี่ล่ะ"

"ก็เพราะว่าจู่ๆ ช่วงนี้พวกผู้ชายเริ่มชอบรังแกพวกผู้หญิงนะสิ"

"แล้วทำไมถึงเป็นช่วงนี้ล่ะ"

"ก็ตั้งแต่มีกลุ่มเดดไลน์ขึ้นมา พวกผู้หญิงก็ถูกหลอกแะแะอึ้ง ถูกลวนลามจนเป็นเหมือนแพ้น้ำของพวกผู้ชายในโรงเรียนไปแล้ว"

อ้อ...ที่แท้ก็อย่างนี้เอง

"แล้วไอ้พวกเดดไลน์อะไรนี่มันทำไปเพื่ออะไรละฮะ"

"ฉันก็ไม่รู้เหมือนกัน เธอถึงต้องเป็นคนจัดการเรื่องนี้ยังงี้ล่ะ"

"อะไรนะ! O_O ฉันอะไร"

"ใช่~ ก็เธอเซ็นสัญญาแล้วไง ปฏิเสธไม่ได้แล้วละ ㄟㄨㄎ เธอก็รู้ว่าถ้าผิดสัญญากับประธานแล้วจะเป็นยังไง"

ไอ้บ้าประธานรีบดึงสัญญากลับไปทันที เฮ้ย...นี่มันหลอกใช้กันเห็นๆ เลยนี่หว่า -O-++ แล้วถ้าฉันไม่ทำตามสัญญาละก็จะต้องถูกประจานและโดนคว่ำบาตรทั้งโรงเรียนด้วย ฉันเคยเห็นคนที่โดนแบบนี้มาแล้ว Y_Y น่ากลัวมากเลยละ

"นาย...นายมัน...ก็ไหนตอนแรกบอกว่าแค่เข้ากลุ่มงี้ละ!"

"นั่นมันก็ส่วนหนึ่งที่ใช้งบหน้ากลุ่มผู้พิทักษ์สิทธิสตรี แต่หน้าที่ที่แท้จริงของเธอก็คือ...กวาดล้างเดดไลน์งี้ละ ^^ แล้วก็...รายชื่อและหน้าตาของพวกเดดไลน์ ฉันไปก่อนละ อ้อ...แล้วก็...ถ้าเธอพร้อมจะเป็นประธานนักเรียนเมื่อไหร่ก็บอกฉันได้เลยนะ"

พูดจบไอ้ประธานบ้านนั้นก็เดินจากไป ปล่อยให้ฉันนั่งอยู่กับเอกสารที่มีรูปผู้ต้องหาสามคนทำหน้าตากวนประสาทอยู่ เฮอะ...ไหนๆ ก็ถูกหลอกให้เข้ามาแล้ว งั้นขอดูหน้าหน่อยก็แล้วกัน

เดดไลน์ (DEADLINE) พวกชอบลวนลามกันระแวง...สมาชิกมีสามคน
ก็ไม่เท่าไรนี่นา ซีนอน เรดอน อาร์กอน --; นะ...นี่มันชื่อก๊าซเฉื่อย
ธาตุหมู่ที่แปดในตารางธาตุชัดๆ แค่เห็นชื่อก็ขนลุกขึ้นมาเลยแฮะ หน้าตาก็
เรียกได้ว่า...โคตรหล่อ -O- ดูจากประวัติการลวนลามแล้ว...ฉันควรจะใส่
ชุดมนุษย์อวกาศไปจัดการคนพวกนี้ให้มัยเนี่ย T__T~

เวลานี้...

ฉันยืนอยู่ที่หน้าประตูห้องเรียนกับแดงไทยและไผ่หวาน เตรียมตัว
รับศึกกับพวกเดดไลน์เต็มที เพราะฉันได้เบาะแสมาว่าไอพวกนั้นกบดาน
กันอยู่ในห้องดนตรีชั้นสามนี่ ฉันเตรียมตัวมาสามวันเชียวนะ ฉันยืนทำใจ
อยู่ให้นานทีก่อนจะตัดสินใจเปิดประตูห้องเข้าไป

ปัง!

"หยุดเดี๋ยวนี้ละ! ไม่ว่าไอหน้าไหนที่ทำร้ายจิตใจของหญิงสาว ฉัน
ไม่มีวันให้อภัย! เดดไลน์ วันนี้ฉันจะปิดบัญชีกับพวกนาย!"

เบาะแสที่ฉันได้มาถูกต้องตรงเผง พวกเดดไลน์อยู่ในห้องครบสาม
คนพอดี และมีนักเรียนหญิงคนหนึ่งยืนอยู่ตรงหน้าพวกเขาด้วย ที่สำคัญ
ดูเหมือนว่าเธอกำลังร้องไห้ แต่ทันทีที่ฉันเปิดประตูเข้ามา พวกนั้นก็กลับ
เงยบกริบไม่พูดอะไรเลยสักคำ แถมยังมองมาที่ฉันเป็นตาเดียว

"ฮ่าๆ...พวกนาย...เงยกันทำไมละ หรือว่ากลัวฉันจนพูดไม่ออกเลย
ล่ะสิ -O- ฮีๆ จงยอมจำนนต่อกลุ่มผู้พิทักษ์สิทธิสตรีชะโดยดี ต่อไปนี้
ห้ามลวนลามผู้หญิงอีก!"

ฉันตัดสินใจพูดเพื่อทำลายความเงียบและความประหม่าของตัวเอง

"ว่าไงนะ อู๊บ! ฮ่าๆๆ ยัยบ้านี่เป็นใครวะ โคตรตลกเลย ใส่หมวก
กันนี้ออกกับกะลามะพร้าวด้วย"

"นั่นดิ ฮ่าๆๆ"

"ซิ! -///- แล้วมันหนักส่วนไหนของพวกนายไม่ทราบซะ! นาย
ซีนอนจอมขโมยจูบ นาย...อาร์กอนจอมลอบได้ แล้วก็นาย...เรดอนจอมบีบๆ"
ใช่แล้ว...ที่ฉันต้องใส่หมวกกันนี้ออกแล้วก็เอากะลามะพร้าวมาครอบ

ที่หน้าอกก็เพราะว่าไอ้พวกนี้มันตัวอันตรายนะสิ --"

"เฮ้ยๆ เดียวก่อน ไอ้ชินอนกับอาร์กอนยังพอว่า แต่ที่ว่าฉันเป็นจอม
ปี๊บๆ นี่มันอะไรกัน --" อีตาคนที่ชื่อเรดอนท้วง

"ไม่รู้ล่ะ พวกนายจะยอมมอบตัวมั้ยะ!"

"เธอคิดว่าเธอเป็นใครถึงได้มายืนปากดืออยู่อย่างนี้ หี...ที่ใส่กะลา
มะพร้าวก็เพราะกลัวไอ้เรดอนมันลวนลาม ส่วนที่ใส่หมวกกันน็อคก็คงจะ
กลัวฉันขโมยจูบสินะ"

อีตาชินอนที่ดูท่าทางจะเป็นหัวใจยิ้มเยาะ หน้อย...เกลียดจริงเขียน
ไอ้พวกคนหล่อนิสัยเฉย --^

"ฟังไม่รู้เรื่องหรือไง ฉันบอกว่าฉันเป็นกลุ่มผู้พิทักษ์สิทธิสตรีแห่ง
เซนต์ปีแอร์นี่ล่ะ --"

แฮกๆ...พูดจนเหนื่อยแล้วนะเพี้ย ไอ้บ้าพวกนี้ฟังกันบ้างมั้ยะ

"เปล่า ก็แค่ไม่คิดจะสนใจ" อีตาชินอนยังคงทำเป็นไม่รู้รื้อนรู้หนาว

"แต่ไทย ใฝ่หวาน! เข้าไปช่วยตัวประกันออกมาก่อนเร็ว!" ฉัน
ตะโกนบอกลิวล์ทั้งสองคน เฮ้ย นี่ฉันซึกจะเหมือนหัวหน้าแก๊งเข้าไปทุกที
แล้วนะ --

"รับทราบ!" ทั้งสองคนขานรับอย่างแข็งขัน เอ็ม...ไม่ต้องทำตัวเหมือน
ลิวล์อ้อของฉันจริงๆ ก็ได้นะ

ทั้งสองคนเข้าไปพุงตัวประกัน หรือความจริงก็คือนักเรียนหญิงที่
ตอนนี้กำลังนั่งคุกเข่าร้องไห้อยู่ที่พื้นออกมา

"นี่ยัยลิเก เธอดูดิเกมากเกินไปหน่อยแล้วมั้ง --"

"นะ...นายว่าใครลิเกซะ ไอ้ตัวขโมยจูบ!"

"เธอยังไม่มีสิทธิ์ใช้คำนั้นนะ ในเมื่อเธอยังไม่เคย"

อีตาชินอนเข้ามายืนประชิดตัวฉันตั้งแต่ตอนไหนก็ไม่รู้ ฉันหันไปมอง
แต่ไทยกับใฝ่หวานเผื่อว่าพวกเธอจะช่วยฉันจากสถานการณ์อันตราย
แบบนี้ได้ แต่ทว่าเรดอนกับอาร์กอนก็ยืนประกบพวกเธออยู่เช่นกัน

"อะ...ออกไปห่างๆ ชินนะ" ฉันร้องก่อนจะถอยห่างจากเขาไปสองก้าว

"ทำไมล่ะ ไม่อยากลองหน้อยหรือไง"

เขายื่นหน้าเข้ามาติดกับหมวกกันน็อคที่ฉันใส่อยู่ คิดไม่ผิดจริงๆ ที่ใส่มาด้วย

"ละ...ลองอะไรของนาย"

"ก็..."

พีบ!

จู่ๆ หมวกกันน็อคที่ฉันใส่อยู่ก็ถูกดึงออกไป O_O! เขาใช้จังหวะที่ฉันเผลอถอดหมวกกันน็อคฉันทิ้ง ก่อนจะดันฉันให้จมูม เขาก็ม้วนหน้าลงมาใกล้จนทำให้ฉันมองเห็นใบหน้าของเขาได้อย่างชัดเจน ดวงตาสีดำสนิท ดูอันตรายที่จ้องมองมา คิ้วเรียวๆ ที่เลิกขึ้นอย่างทำทนาย ริมฝีปากบางอมชมพู ใบหน้าขาวใส อ้ากกก...>< นี่ถ้าฉันไม่ได้อยู่ในหน้าที่ผู้พิทักษ์สิทธิสตรีอะไรนี้ ฉันคงละลายลงไปกองกับพื้นแล้วละ

"โง่...ขาสั้นเลยเธอ"

"ปะ...บ้าหรือโง่ สั้นที่ไหน ดูให้ดีสิ! นี่ฉันยืนตรงแนวไม่หวั่นไหวสักนิด"

ฉันกัดฟันพุดออกไปและพยายามยื่นให้ดูเป็นปกติที่สุด แต่เขากลับเอาแขนกั้นฉันไว้จนหลังติดผนัง TAT อ้ากกก...แม่จำช่วยหนูด้วย หมอนี่แย่งก้าชออกซิเงินไปจนหนูจะหายใจไม่ออกอยู่แล้ว

"นี่ ยัยลิเก เธอจะเป็นผู้พิทักษ์بابออะไรฉันไม่สน แต่อย่าคิดจะก้าจัดเด็ดไลน์ ไม่งั้นอย่าหาว่าฉันไม่เตือน!"

"ไม่ได้หรอก! เพราะมันคือหน้าที่ อึกอย่าง...ฉันไม่ได้ซื้อลิเก ชื่อของฉันคือดีทีไนน์"

อืมๆ ทำได้ดีมากดีไนน์ ต้องทำหน้าที่ไหนให้เข้าไว้

"เฮอะ! นำาเบือชะมัด ฉันหมดอารมณ์จะเล่นกับเธอแล้ว วันนี้ฉันจะปล่อยเธอไปก่อน แต่จำไว้ด้วยว่าฉันจะจับเธอสักทีครั้งก็ได้ เพราะฉะนั้นอย่าให้ฉันเจอเธออีก หรือถ้าไม่กลัวและจะลองดู ฉันก็ไม่ว่าอะไรหรอกนะ"

ปัง!

ชีนอนตะประตูเสียงดังอย่างหิวเสียก่อนจะเดินออกจากห้องไป รวมถึงเรดอนกับอาร์กอนที่เดินตามหลังเขาออกไปติดๆ

จวบนั้นเธอ! ไม่เอานะ จู่ๆ ภาพความทรงจำบางอย่างก็ลอยเข้ามา
ในหัวของฉัน พอที่...ฉันไม่อยากจะถึงความทรงจำที่แสนเลวร้ายนั้นอีก
ต้องลืม!...ลืมให้หมด

แต่ล่ะถึงงานนี้...ท่าทางมันจะไม่ง่ายอย่างที่คิดซะแล้ว ฉันต้องตาย
ก่อนจะได้เป็นประธานนักเรียนแน่ YOY ไม่นะ...แบบนี้มันไม่คุ้มกับการ
ได้เป็นประธานนักเรียนหนึ่งอาทิตย์เลย งานนี้ฉันควรจะได้เงินสักร้อยล้าน
ด้วยซ้ำ!

17

2

"ปวดอึ ปวดอึ ปวดอึ ปวดอึ ปวดอึ ปวดอึ --"

"เฮ้ย! หมอก นายจะปั่นค่าน้ำมันได้อะไรขึ้นมาซะ ถ้าปวดอึนัก
ก็โบน เดินออกจากห้องแล้วเลียวซ้ายเข้าห้องน้ำชายไปสิโว้ย มานั่งท่อง
เป็นคาถาบูชาเทพเจ้าไปได้ คนยิ่งเครียดๆ อยู่"

ฉันวาดใส่หมอก เพื่อนสนิทผู้ชายเพียงคนเดียวในโรงเรียนของฉัน
เราเป็นเพื่อนกันมาตั้งแต่ตอนอยู่ ป.3 แล้วก็คบกันมาตลอด แต่หมอกนี้ไม่
รู้เรื่องที่ฉันไปเข้าร่วมกลุ่มผู้พิทักษ์สิทธิสตรีอะไรนั้นหรอก เพราะถ้าหมอกนี้
รู้เข้า มีหวังให้ฉันไปถอนตัวตั้งแต่แรก ไม่ให้ฉันมาทำอะไรแบบนี้แหงๆ
เฮ้อ...ทำไมชีวิตฉันมันน่าอกอย่างนี้ละ พอมีเรื่องเดือดร้อน ไล่เพื่อนบ้าง
นี่ก็ยังไม่ทำให้เครียดหนักขึ้นอีก ไม่นานฉันต้องประสาทกินแน่ --ง^

"เธอเป็นอะไรของเธอ จู่ๆ ก็อารมณ์เสีย -- ปกติความอดทนสูง
กว่านี่นี่นา"

"อยู่กับนายฉันเคยมีความอดทนสูงด้วยเธอ --ง^"

"เฮ้อ...ยังเห็นเธอขมวดคิ้วใส่แบบนี้ยิ่งปวดอึเข้าไปใหญ่ ฉันไปเข้า
ห้องน้ำก่อนดีกว่า" พูดจบไอ้หมอกนี่ก็เดินออกจากห้องไป

ให้ตายเหอะ นี่มันเป็นเรื่องที่คิดไม่ตกจริงๆ นะ ฉันจะทำยังไงกับ
พวกเดดไลน์นั่นดี อยากปรึกษากับแตงไทยและไผ่หวาน แต่ยัยสองคนนั้น
ก็ดันไม่ได้อยู่ห้องเดียวกันกับฉันอีก